

[Dorte Bennedsen]

tinget og ministeren tager til ansøgningen fra Sukkerfabrikkerne, er en stillingtagen til den konkrete sag og den konkrete ansøgning, og at den ikke på nogen måde skaber præcedens hverken for andre ansøgninger på lignende niveau eller for Sukkerfabrikernes eventuelt kommende ansøgninger om yderligere forsøg i større målestok.

I Miljøudvalget har vi som bilag til redegørelsen modtaget ministeriets udkast til svarskrivelse, hvori man godkender udsætningen under forudsætning af, at der i sommeren 1989 udføres en række undersøgelser, der får et positivt forløb.

I Socialdemokratiet finder vi det lidt bagvendt, at den endelige tilladelse gives, inden de forudsatte undersøgelser er ført til ende. Vi har megen forståelse for, at virksomheden på indværende tidspunkt har behov for at vide, om Folketingets intentioner i relation til ansøgningen er positive eller negative, og det er vi, som jeg nævnte før, også villige til at melde i dag. Men vi finder det bagvendt, at den endelige og absolutte melding skal afgives, inden vi kender de endelige resultater af forsøgene og undersøgelserne.

Vi synes, det ordentligvis ville være rigtigt, at tilladelsen først gives, når disse resultater foreligger, og det er i hvert fald noget, vi gerne vil drøfte med ministeren for at høre, hvorfor hun ønsker at reagere nu frem for at vente til august, eller hvornår de endelige resultater kan foreligge.

Endelig skal jeg blot til sidst notere, at ministeren i sin indledning til redegørelsen rejser spørgsmålet om at nedsætte et miljøetisk råd som forum for drøftelse af en række af de problemer, der i disse år opstår på miljøområdet, bl.a. i forbindelse med anvendelse af nye teknologier. Min melding i dag skal være, at den debat deltager vi naturligvis gerne i, uden at vi dog er så forfærdelig overbevist om, at den foreslåede løsning er den rette.

Rønholt (KF):

Indledningsvis skal jeg takke miljøministeren for redegørelsen, som giver Folketinget mulighed for at diskutere det første forsøg med udsætning af gensplejsede organismer.

Da vi for nogle år siden behandlede loven om miljø og genteknologi for første gang, understregede den konservative folketingsgrup-

pes ordfører, at Det Konservative Folkeparti generelt ser genteknologien som en mulighed og ikke som en trussel. Den opfattelse har ikke ændret sig. Tværtimod kan man glæde sig over, at en genial idé opstår og efterfølgende kan opnå godkendelse på et gennemarbejdet og grundigt grundlag.

Det betyder imidlertid ikke, at vi ikke skal være opmærksom på de risici, som kan opstå ved brugen af genteknologi.

Derudover er der en række andre forhold, herunder etiske, som har medført, at vi menesker som udgangspunkt har været noget tilbageholdende over for at tillade forsøg, som kan ændre organismers arveanlæg. Det bundner vel dybest set i, at vi har svært ved rigtig at forstå, hvad det er, der sker. Derfor er det også min opfattelse, at det vigtigste i den fremtidige debat om genteknologi er, at vi forsøger at få det hele ned på jorden. Vi må forsøge at bruge lidt færre fremmedord, for usikkerhed om deres betydning gør det hele endnu mere fremmed.

Jeg er meget enig med miljøministeren i, at vi ved indførelsen af ny teknologi aldrig må ændre på jordens hukommelse. Proceduren i forbindelse med denne godkendelse og de krav og efterfølgende kontrolforanstaltninger, der er tilknyttet denne ansøgning, bør berolige alle lægfolk, der af naturlige årsager ikke er i stand til at trække grænser.

Generelt er der mange forhold, som skal vurderes, når vi skal tage stilling til forsøg med gensplejsede organismer. Det gælder de miljømæssige forhold, de etiske, som jeg allerede har berørt, og vi må selvfølgelig heller ikke glemme industrien og beskæftigelsen. Men vi behøver ikke at bringe mere mystik ind i genteknologien end nødvendigt.

I den konkrete situation er der tale om, at De Danske Sukkerfabrikker ønsker at udsætte gensplejede sukkerroer på et forsøgsareal på Lolland. Vi kan selvfølgelig vælge at sige nej til denne ansøgning fra De Danske Sukkerfabrikker, men hvorfor skulle vi det? Imidlertid betyder et nej fra os til at udsætte den gensplejsede roe ikke, at De Danske Sukkerfabrikker opgiver forsøget, eller at andre virksomheder i andre lande opgiver forsøg med udsætning af gensplejsede organismer.

Et nej til dette forsøg betyder såmænd blot, som ministeren også påpeger i sin redegørelse, at forsøget med gensplejsede sukkerroer kom-